

[Holstein.]

fra den Grundbetragtning, at en Landmand, hvis Gaard eller Hus er drevet paa landøkonomisk teknisk uangribelig Maade, og hvis valutamæssige kreditpolitiske Dispositioner under de givne Forhold er truffet paa en saadan Maade, at ingen fagkyndig, ansvarlig og fornuftig Mand med Rimelighed kan lægge den paagældende noget til Last, fortjener at hjælpes og hjælpes rundeligt uden Hensyn til, om det er en større eller en mindre Landbruger.

Og for Kongerigets Vedkommende vilde jeg ikke finde det urimeligt, da man dog er inde paa den Vej, man nu er slaaet ind paa med det Hjælpeforslag, som de Konservative og Regeringen er enedes om, om man ogsaa der gik videre med midlertidig Støtte. Vi har jo haft Moratorier i Krigsaarene. I Tyskland er der givet Moratorium i de nødstedte Landbrugsegne i Østtyskland. Det er ikke uoverkommeligt at finde en Moratorieforn, statsgaranteret, midlertidig, for et Aar eller to, thi længere drejer det sig simpelt hen ikke om; bliver Forholdene for det danske Landbrug ikke væsentlig forandrede i Løbet af et Aar eller to, saa er største Delen af den danske Landbostand knust. Men vi vil ikke knuses, fordi denne højtærede Regering hverken kan bestemme sig til det ene eller til det andet, og den højtærede Regering skal faa at mærke, og de officielle Landboforeningsrepræsentanter skal faa at mærke, at hvis det kniber for dem at handle, saa vil der blive handlet for dem, ligesom der blev det under Valutasituationen for en Maaned siden.

Saa kommer jeg til Spørgsmaalet om Landbrugets Afkastning, Rentabilitetsevnen, altsaa Spørgsmaalet om Priserne, som det ærede Medlem Hr. Krag var inde paa, og Spørgsmaalet om, hvorvidt der der kan lægges det danske Landbrug selv noget til Last. Dette Spørgsmaal, om der kan lægges Landbruget noget til Last, hænger jo paa det allernøjeste sammen med hele Problemet om den Tilpasning, som Landbovenstre med Rette kræver. Jeg vil gerne her med den højtærede Formands Tilladelse gengive nogle Udtalelser, som den danske Landbrugskonsulent i London, Hr. Sørensen, fremsatte for ikke ret længe siden paa et Landbrugsmøde paa Malling Landbrugsskole ovre i Aarhus Amt. Her udtalte Statskonsulent Sørensen sig udførligt om Stillingen paa det engelske Marked. For Smøreksporens Vedkommende gjorde han opmærksom paa, at den newzealandske Smørekspore til det engelske Marked er

mere end fordoblet i Løbet af nogle faa Aar, og at Gennemsnitssmøruddyttet i de newzealandske Kobesætninger i Løbet af en kort Aarrække er forhøjet fra ca. 200 kg Smør til ca. 250 kg Smør. Det er Ydelser, som kun de allerfærreste og allerbedste Kobesætninger her i Danmark kan præstere Magen til, og det er altsaa efter hans Opgivende Gennemsnitstallet for de newzealandske Kobesætninger. Saa nævnte han videre med Hensyn til Ægproduktionen, at den engelske Ægproduktion og de engelske Hønsetarmeres Produktion er ferdoblet i Løbet af et Par Aar og gaar videre i samme Retning, og for Flæskeproduktionens Vedkommende siger han følgende:

„Englænderne har en vis Portion ristet Bacon paa Spisesedlen, og mere faar man dem neppe til at spise, hvor lavt man end gaar ned med Prisen. Paa denne Baggrund maa man se Prisspørgsmaalet. Det er de danske Slagtnings Størrelse, der er afgørende for Prisen i England. Vi har hovedkulds kastet 30 pCt. mere paa Markedet; det kan intet Marked tage og navnlig ikke *dette* Marked, uden at blive slaaet i Stykker. Vi har selv slaaet Prisen ned ved vore store Tilførsler.“

Det er ikke mig, der siger det, det er den danske Landbrugskonsulent, Landbrugets Tillidsmand paa Landbrugets Hovedmarked, det engelske.

„Vi ved altsaa, hvordan Stillingen er, og saa maa man herhjemme afgøre, om man vil fortsætte med den store Produktion til lave Priser, eller om man vil producere mindre til højere Priser.“

Ja, jeg tør jo nok sige, uden at tale Usandhed, at det er en noget anden Vise end den, vi Landmænd plejer at høre fra Eksportudvalget overfor Andelsfolkene, og jeg synes, at det Spørgsmaal, og det ikke med Urette, kan rejses: Mon det danske Landbrug under de nuværende udenrigske kommercielle Forhold er vel tjent med den merkantile Ledelse, vi har i Øjeblikket? Jeg tror, det er Konsulent Sørensen, der har Ret, og ikke de Landbrugsrepræsentanter, som i Tide og Utide smigrer og roser og hæver Landbruget til Skyerne og giver det Attest for, at alt er fortrinligt, baade organisatorisk og driftsmæssigt, i det danske Landbrug. Jeg skulde være den sidste til i denne Situation at ville hævde, at det danske Landbrug privatøkonomisk, organisatorisk og kommercielt er fuldkommen sagesløst og uden Skyld i eller Ansvar for de nuværende kritiske økonomiske Forhold; det er een Side af Sagen; men jeg vil